

האלה כמו שאנו רואים בנביא ישעיה זה מורה על שהסט"א נשבר ונכנע והיא מבוררת

ונפרדת מהם.

חטה שהיא המלכות הנקיה מאחיזת החיצונים

אַתּוֹן חֲבֵרִיָּא, דְּלֹא שְׁמִשְׁתּוֹן לְרַבִּי (דף קפ"ט ע"א) שְׁמַעִיה

חֲסִידָא, אָמְרִין דְּבַחְמִשֶׁת זַיְנֵי דָגָן, לָא אֵית

חולקא לסטר אחרא אתם החברים שלא שמתם אצל רבי שמעיה החסיד

אתם אומרים שבחמשת מיני דגן אין חלק לסט"א כי רק הקב"ה עצמו ממונה עליהם.

וְלֹאוּ הָכֵי, דְּהָא כָּל מַה דְּאֵתְבֵּלִי בְּאַרְעָא, לְסִטְר אַחְרָא

אֵית בֵּיהּ חולקא ובאמת אין זה כך כי הרי כל מה שמתבלה בעפר זה מורה שיש

חלק בו לסט"א [צ]. וּמֵאַן חולקא אֵית לֵיהּ. מוּזֵן דְּתִדְפְּנוּ רוּחַ

ומהו החלק שיש בהם לסט"א, וזהו המוץ המתנדף ברוח, דְּכִתִּיב כמו שכתוב, (תהלים

א) לֹא בֶן הָרְשָׁעִים כִּי אִם פְּמוֹץ אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ. ואיזה

רוח היא המנדפת אותו וְדָא הוּא רוּחָא דְקְדוּשָׁא זוהי הרוח של הקדושה

שהיא בחינת המלכות, וְכִתִּיב (תהלים קג) כִּי רוּחַ עֲבָרָה בּוֹ וְאֵינְנוּ

וְגו'. בְּגִין דְּרוּחַ קְדוּשָׁא מְפִיר לֵיהּ בְּכָל סִטְרִין דְּעֵלְמָא,

אור הרשב"י

שנכלל בעולם הזה השפל שבו ג' הקליפות
בהכרח שיש בו צד לחיצונים, עד שאפילו
בדבר שבקדושה יש לו חלק כגון שער של
התפילין וכיוצ"ב, ולכך הדגן עיקרו בקדושה
וחלק החיצונים שבו הוא מוץ ותבן.

[צ] והרמ"ק גרס כל מאן דאתכליל בארעא
ופירש שכל מה שהוא כלול בזה הארץ יש בו
חלק לסט"א ולא רק מה שמתבלה בעפר
שהרי גם החיטה עצמה ואפילו סולת נקיה
מתבלה ונרקבת בעפר, אלא הכוונה כל מה

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

דָּלָא יִשְׁתַּכַּח לפי שרוח הקדושה מפזרת אותו בכל צדדי העולם שלא ימצא. **דָּא**
בְּנוֹקְבָא. **דְּכוּרָא מַאי הוּא**. **תְּבִין** והמוץ הוא חלק הס"א שבנוק' דקלי',
חלק הזכר דקלי' מהו, זהו התבן **וּמוֹץ וְתִבְנִין כְּחֵדָא אֲזִילִין**, **וְעַל דָּא**
פְּטוּר מִמַּעְשָׁר. **דְּלִית בְּהוּ חוּלְקָא בְּקְדוּשָׁה** ומוץ ותבן הם
הולכים כאחד והם זו"ן דקלי' המקטרגים על ישראל ולכן הם פטורים ממעשר לפי שאין
להם שום חלק בקדושה במלכות הנקראת מעשר. **ה', דְּגִן בְּנִקְיוֹ (דְּדִגְוֹ) בְּלָא**
תְּבִין וּמוֹץ האות ה' של חטה הוא מורה על דגן נקי בלא מוץ ותבן. **ח"ט דְּכֵר**
וְנוֹקְבָא, מוֹץ וְתִבְנִין והאות ח ט של חטה מורה על המוץ והתבן שהם זו"ן דקלי',
ה: בְּנִקְיוֹ דְּדִגְוֹ. וְעַל דָּא שְׁלִימוֹ דְּאֵילָנָא חֲטָה אִיהוּ והואיל
והה' היא בחינת דגן נקי בלא מוץ ותבן על כן שלמות האילן הוא חטה שהיא המלכות הנקיה
מאחיות החיצונים **וְאֵילָנָא דְּחֲטָא בֵּיה אָדָם הָרֵאשׁוֹן חֲטָה הוּא**
ואילן שחטא אדם הראשון ואכל ממנו חטה היה כי פגם במלכות הנקראת חטה. **דְּכֵלָא**
אִיהוּ בְּרִזָּא, וּבְמַלְהָ דְּחֲטָה כי הכל הוא בטור מילת חטה. (ס"א בְּקְדוּשָׁה
ה' נְקִיּוֹ דְּדִגְוֹ בְּלָא תְּבִין וּמוֹץ וְעַל דָּא שְׁלִימוֹ דְּאֵילָנָא חֲטָה אִיהוּ וְכֵלָא אִיהוּ בְּרִזָּא דְּחֲטָה)
תְּוֹוה רַבִּי אֶלְעָזָר, וְתוֹוהוּ חֲבֵרִיאָא, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר,
וְדָאִי הֵכִי הוּא תמהו רבי אלעזר ותמהו החברים אמר רבי אלעזר ודאי כך הוא

כמו שפירשת.

הינוקא מסביר לחכמים סוד מנחת שעורים

אָמַר הַהוּא יְנוּקָא, הֵכִי הוּא וּדְאִי, קָרָא דְשָׂרִינָן בֵּיהּ

אמר להם הינוקא כך הוא ודאי פירוש הפסוק שפתחתי בו בענין מנחת שעורים,

דְּהָא שְׁעוּרָה אַקְדִּים לְמִיתִי לְעֵלְמָא. וְאִיהוּ מְתַתְקֵן

לְמִיכְלָא דְבַעֲרָא סְתָם שהרי השעורה הקדימה לבא לעולם והיא מתוקנת

למאכל בהמה סתם וסוד הענין הוא כי בתחילה הקדימה לקחת הגבורות בסוד מנחת

שעורים בפסח ואח"כ בשבועות לוקחת טיפת החסדים שהם סולת חיטה בסוד שתי הלחם

ואחר תיקון המלכות בה' גבורות היא מתקנת לברר את הברורים בסוד האכילה ונקראת

בהמ"ה סתם בגי' ב"ן שהוא שם המלכות, **אִיהוּ רָזָא דְאַלְף הָרִים,**

דְּמַגְדִּלִין בְּכָל יוֹמָא, וְהִיא אַכְלָה לֹזֵן והאכילה והברור שלה הוא

מי' ספירות דקלי' נוגה הכלולות מעשר ועשר מעשר עד אלף שמגדלים בכל יום והיא

אוכלת ומבררת מהם ניצוצות הקדשה. **וְאַקְרִי לָחֶם תְּרוּמָה, מִיכְלָא**

דְּהוּא תְּרוּמָה והם נקראים לחם תרומה כי הם מאכל של המלכות הנקראת

תרומה, (ס"א וְאַתְקַצֵּר) **וְאַתְקָרִיב בְּלִילִיא,** והם נקצרים בלילה כי בחצות

לילה יורדת השכינה בין הקליפות לברר מהם הניצוצות אשר נפלו לשם בחטא אדה"ר

ובעונותינו **דְּהָא פְּתִיב** שהרי כתוב (ויקרא כב) **וּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ וְטָהַר**

וְאַחַר יֵאכַל מִן הַקֶּדָשִׁים כִּי לַחְמוֹ הוּא. מִן הַקֶּדָשִׁים דָּא

תְּרוּמָה דהיינו הברורים של המלכות הנקראת תרומה שהיא אוכלת ומבררת אותם

רק אחר שבא השמש כלומר בלילה. **מִן הַקֶּדָשִׁים, וְלֹא קֶדָשִׁים, דְּהָא**

קִדְּשׁ סִתָּם לֹא אֶקְרִי תְרוּמָה, דְּחֹמֶר בִּקְדֹשׁ מִבְּתְרוּמָה
תִּנָּן. ולכן כתוב "אחר יאכל מן הקדשים", ולא "יאכל קדשים" כי קדש סתם הוא לא
תרומה, וכמו ששנינו במשנה חומר בקודש מבתרומה ומבואר שהתרומה אינה קדש סתם.

הארץ הקדושה בחינת מלכות ברשות הקב"ה נבדקת בהקרבת התרומה של
חומר השעורים

אֶרְעָא קְדִישָׁא בְּרִשׁוֹ דְקְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא הָוֵת, וְרִשׁוֹ
אֲחֵרָא לֹא עָאֵל תַּמָּן הארץ הקדושה שהיא בחינת המלכות תמיד

היא ברשות הקב"ה ז"א ורשות אחרת הנקרא אלהים אחרים אינו יכול ליכנס שם כי יניקת
החיצונים הם מבחוץ ואינם נכנסים ביסודה. הֵיךְ אֲבִדִיקָת אֶרְעָא, אֵי
קִיִּימָת בְּמַהִימְנוּתָא, וְלֹא אֶתְחַבְּרַת בְּרִשׁוֹ אֲחֵרָא איך
תבדק המלכות אם עומדת בנאמנותה ולא התחברה ברשות אחרת לקבל משם שפע,
בְּקִרְיָבוֹ דְתְרוּמָה דָּא דְשְׁעוּרִים ומשיב שהיא נבדקת בהקרבת התרומה
של עומר השעורים שעל ידה נמשכות ומתפשטות בה הגבורות ודוחים ממנה את אחיות
החיצונים והיא נטהרת מהם וכאשר היא נמצאת נקיה אז נעשה הזווג בחג השבועות,
בְּגוּוּנָא דְרָזָא דְסוּטָה כמו בדיקת סוטה שמביאה מנחת שעורים ונבדקת על
ידי המים אם נקשרה באחר ואם לא אז ונקתה ונורעה זרע.

הינוקא נלחם בחיצונים בכח התורה הקדושה

אֲמַר רַבִּי אֲבָא, וְדָאֵי שְׁנַנָּא דְחַרְבָּא לְגַבְּךָ אמר לו רבי אבא
לינוקא ודי חרבך שנונה ואתה יכול להלחם בחיצונים בלי פחד, אֲמַר

הלימוד היומיו